

**N:o 28.**

*Af Herr E. Clairfelt: Om ändring af § 4 i Kongl. Kungörelsen den 12 Juli 1861 angående skatt för hundar.*

Då penningvärdet i högst betydlig mån fallit sedan år 1861 och då det skatte- eller bötesbelopp, som då ansågs tillfyllestgörande, numera visar sig overksamt, har jag, för att i någon mån söka stäffa det, företrädesvis i städerna, alltmer tilltagande oskicket att hålla en mängd onyttiga hundar, hvarigenom ej allenast ett stort och noggsamt insedt obehag vållas, utan äfven faran ökas för uppkommande och spridande af den fruktansvärda sjukdomen "rabies canina" (hundgalenskap), hvaraf vårt grannland Danmark under sistlidet år varit så svårt hemsökt, ansett mig böra vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta, det skall i § i Kongl. Kungörelsen den 12 Juli 1861 angående skatt för hundar erhålla följande förändrade lydelse:

"Så väl i stad som inom församling å landet måge, på förra stället stadsfullmäktige eller, der sådane ej finnas, allmän rådstuga och på landet kommunalstämma, icke allenast besluta huruvida för hundar eller särskilda slag af dem skatt årligen bör utgöras, utan äfven bestämman beloppet af den skatt, dock ej öfverstigande 15 kronor, som en hvar inom kommunen boende person, hvilken eger eller innehar hund, skall för hvarje sådant djur erlægga.

Statens skogs- och jägeribetjente äro dock för de hundar, som de i och för sina tjänster underhålla, frie från beskattning."

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1877.

*Eug. Clairfelt.*